REDACŢIUNEA,
Administraţiunea şi Tipografia
Braşov, piaţa mare nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele
BIROURĬ de ANUNŢURĬ:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. În Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREŢUL INSERŢIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe şése lunĭ 12 cor., pe treĭ lunĭ 6 cor.
N-riĭ de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-riĭ de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la d-niĭ colectorĭ.
Abonamentul pentru Braşov
Administraţiunea, Piaţa mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe şése lunĭ 10 cor., pe treĭ lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe treĭ lunĭ 6 corone. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 163. Braşov, Vinerĭ 26 Iulie (8 August). 1902.

Wlassics şi confesiunile.

I.

Nimic mai uşor, decât sĕ fi aḑĭ în Ungaria ministru de instrucţiune publică. Nu-ţĭ trebue decât sĕ aĭ puţină îndeletnicire pe lângă o porţiune bunicică de cruḑime de sentiment, pentru-ca sĕ atentezĭ din când în când la drepturile autonome ale confesiunilor nemaghiare, punĕnd piedecĭ învĕţĕmêntuluĭ nemaghiar, şi tóte inimele patrioţilor cu ale pedagogilor lor cu tot le veĭ cuceri şi veĭ fi ast-fel om providenţial în Ţéra ungurĕscă.

Trăim în epoca uneĭ lumĭ ameţite şi mult întortochiate, trăim iute şi în tot timpul am voi s'avem numai plăcerile nóstre, fie bune, fie rele. „După noi potopul“ este încă devisa generaţiunilor moderne.

Scie fórte bine ministrul Wlassics, că nu din pricina órelor puţine, învĕţarea limbeĭ maghiare în şcólele naţionalităţilor a rĕmas fără de succes; scie prea bine, că nicĭ cu jumĕtatea órelor de predare, ba nicĭ ocupând tóte órele cu studiul limbeĭ maghiare nu se va puté dobêndi vr'un resultat durabil, în ce privesce învĕţarea acesteĭ limbĭ, din simplul motiv, că — după cum e bine stabilit, pe basa practiceĭ, de cătră sciinţa pedagogică din tótă lumea, afară numaĭ de Ungaria — în şcóla poporală e curat cu neputinţă a-se învĕţa cu succes altă limbă, decât cea maternă. Chiar şi în şcólele medii séu secundare, cu o durată totală a studiului de 12 anĭ, nu se póte dobêndi, mai nicĭ un folos demn de amintit de pildă în studiarea limbeĭ germane etc.

Prin urmare ministrul Wlassics cu scire şi cu intenţiune împiedecă instrucţiunea poporală a cetăţenilor statuluĭ de limbă nemaghiară şi părţiĭ celeĭ mai marĭ dintre aceştia le ia lumina, de care au lipsă pentru a se deştepta şi desvolta; lucră decĭ ministrul unguresc oblu în contra datorinţelor, ce-i incumbă ca ministru al instrucţiuniĭ şi în contra legiĭ, care ḑice apriat: *„fie-care cetăţén are a-şĭ primĭ instrucţiunea sa, până la universitate, în limba sa maternă“.*

In orĭ-ce stat constituţional şi de drept un ministru, care ar lucra astfel ar fi tras la rĕspundere şi scos din postul sĕu. In Ungaria însĕ — scie el prea bine — n'are a se aştepta, decât a fi preamărit în dietă şi acésta fiind-că, pe lângă pânea, ce-o dă la miĭ şi miĭ de învĕţătorĭ maghiarĭ, de carĭ nu se simte nicĭ o trebuinţă prin satele şi pe la şcólile nemaghiare, s'a îngrijit şi de *circenses*, de jocul, care înfăţişéză pe nemaghiarĭ luptându-se înzadar cu imposibilul şi umblând la şcólă, fără se pótă învĕţa ceva.

Mai scie Wlassics, că n'are sĕ se aştepte de a fi tras la rĕspundere. Nicĭ măcar unul din puţiniĭ deputaţĭ naţionaliştĭ nu-l va interpela, fiind aceştia cumplit terorisaţĭ de colegiĭ lor maghiarĭ şi decĭ nu cutéză a-le spune verde celor-ce le sbiéră în faţă, că eĭ n'au fost trimişĭ şi n'au venit în dietă spre a-le spune şoviniştilor lucrurĭ plăcute lor, ci au fost trimişĭ şi au venit, sĕ le spună adevĕrul şi sĕ apere interesele mandanţilor lor, ear dreptul de-a vorbi în dietă nu'l au şi nicĭ nu'l cer dela colegiĭ lor lărmuitorĭ şi sbierătorĭ, nicĭ dela preşedintele, care în tot-déuna îşĭ spală mânile, ca Pilat, în loc de a scuti libertatea vorbiriĭ, violată, ci acel drept de a vorbi il au dela alegĕtoriĭ lor!

Se nasce însĕ întrebarea, ce vor face massele cetăţenilor nemaghiarĭ, carĭ sunt lovitĭ prin ordonanţa ne mai pomenită a lui Wlassics, în cele mai sfinte interese ale lor, pe terenul deşteptăriĭ şi luminăriĭ poporuluĭ? Şi ce vor face confesiunile nemaghiare, a căror autonomie şcolară este călcată în picióre, ca nicĭ-odată până acuma?

Tăcé-vor tăcerea pescelui şi aştepta-vor sĕ primescă noue loviturĭ în faţă?

Importanţa visitei dela Reval.

„Nordd. Allg. Ztg.“ scrie: Impĕratul şi regele Wilhelm ḑilele acestea va fi óspele Ţarului Niculae pe apele ruseseĭ. Prin întîlnirea acésta nouă a Suveranilor amicĭ, se întórce visita, pe care în luna Septemvrie a anuluĭ trecut Ţarul a făcut'o împĕratuluĭ nostru în golful din Danzig. Atuncĭ şi-au esprimat amêndoi dorinţa, ca sĕ se întâlnéscă anul acesta pe litoralul rusesc. Spre mulţumirea nóstră, acéstă dorinţă s'a împlinit. Pentru împĕratul nostru este o mare bucurie, că póte visita pe nobilul suveran al Rusiei, cu care îl légă sinceră pretenie. Relaţiile între Germania şi Rusia, de la întâlnirea Suveranilor încóce, s'a desvoltat în mod atât de favorabil, încât nicĭ o chestie de controversă politică nu esistă între cele doue imperiĭ. Situaţia generală este tocmai din cele maĭ potrivite pentru o nouă schimbare de ideĭ între puternicii domnitorĭ, a căror politică este îndreptată spre *menţinerea păciĭ.* Acest schimb de ideĭ va fi completat prin înţelegerea, ce o vor lua cancelarul german şi ministrul de esterne rus, carĭ însoţesc pe Suveraniĭ lor. Contele Bülow urméză iniţiativa dată de împĕratul Nicolae. Nu ne îndoim, că prin întâlnirea celor doi împĕraţĭ, şi prin conferenţele, ce le vor avé împreună ceĭ doi bărbaţĭ de stat, relaţiile de pretinie esistente şi până acuma între cele doue imperiĭ, vor fi încă şi mai mult întărite.

*

Diarul *„Novosti“* din Petersburg scrie un prim-articol despre întâlnirea împĕraţilor. Numitul ḑiar crede, că acéstă întâlnire este un eveniment politic de primul rang, care dovedesce, că bunele relaţiĭ între cele doue împĕrăţiĭ s'au consolidat încă şi mai mult Novosti scrie şi despre tariful vamal şi despre chestia convenţiilor comerciale şi speră, că cu ocasiunea întâlniriĭ va fi vorba şi despre acestea şi că se va ajunge la un resultat *politic.* In sfĕrşit articolul accentuéză importanţa întâlniriĭ pentru pacea europénă.

Declaraţia ministrului preşedinte spaniol Sagasta.

Ministrul preşedinte Sagasta al Spaniei, faţă cu svonurile, carĭ circulau despre o ataşare a Spanieĭ la una din alianţele esistente a declarat, că regatul actualmente nu este în situaţia de-a puté suporta greutăţile financiare, ce ar resulta dintr'o alianţă. Acésta însĕ nu vré sĕ însemneze, că Spania ar vré sĕ rĕmână isolată. Indată ce îĭ vor permite împrejurările, ea se va ataşa la vr'o alianţă. Care va fi aceea? Depinde de la atitudinea puterilor.

Regele Carol la Ischl.

Despre festivităţile aranjate la curtea din Ischl în onórea regeluĭ Carol al Româniĭ se maĭ vestesce cu data de 5 August: Escursiunea de erĭ la „Atter- şi Mondsee“ a fost strălucită. La Weissenbach, unde monarchiĭ s'au urcat în corăbiă era adunată tótă poporaţiunea din jur în frunte cu preotul şi autorităţile comunale, toţĭ îmbrăcaţĭ în haine de sĕrbătóre. Fetiţe îmbrăcate în alb formau un cordon. Ele presentară prinţeseĭ Gizella şi archiduceseĭ Maria Valeria buchete de florĭ admirabile. La Unterach s'a servit un *gonter* în restaurantul dela ţĕrm Flogmeyer.

De aicĭ Suveraniĭ au plecat cu trăsurile la Plomberg, la marginea lacului numit Mondsee. Pe lac se vedeau multe corăbiĭ şi luntrĭ frumos împodobite. Poporaţiunea în haine de sĕrbătóre aclamă pe împĕratul şi pe regele Carol. Dela Plomberg înalta societate se reîntórse cu trenul la Ischl. Impĕratul petrecù pe regele Carol până la otel, unde zăbovi în societatea acestuia ḑece minute, apoi se reîntórse în villa împĕrătéscă.

In 5 Aug. la órele $2^1/_2$ d. a. a fost prânḑ la villa împĕratuluĭ, în decursul căruia a cântat musica militară. După prânḑ regele Carol se întórse la otel.

La óra 5 séra împĕratul, fără sĕ fie însoţit de nimenĭ, merse cu trăsura la regele la otelul „Elisabeth“ şi de aicĭ însoţit de regele Carol, făcură numaĭ amêndoĭ, o preumblare cu trăsura, ce a durat

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Camille Flammarion.[1]

E nume cunoscut. Scim că e astronom şi lucréză fără preget în observatoriul sĕu dela Juvisy lângă Paris; scim că e prodigios în scrierĭ şi scim bine din capul loculuĭ că e *iubit* de mulţĭ şi multe, carĭ au avut fericirea sĕ citéscă ceva din măestrele sale pagine: „Dumneḑeu în natură“, — „Pluralitatea lumilor locuite“. — „Astronomia populară“, — „Urania“, — „Sfĕrşitul lumeĭ“ — tóte îţĭ deschid orizonurĭ nevisate, făcêndu-ţĭ inima sĕ vibreze mai cald; mintea sĕ privéscă mai adênc; mândria-ţĭ sĕ se pitiéscă şi tu sĕ devii mai modest. Par'că atérnă dela propria-ĭ disposiţie ca sĕ se avênte în regiunile care-ĭ plac. Ni-se pare că numaĭ atâta rĕmâne pe pămênt, cât tocmaĭ mănâncă şi bea. Cine i-a percurs cu seriositate scrierile admirabile, imposibil sĕ nu fi rĕmas captivat, sĕ nu fi resimţit un stimul spre bine, spre frumos, spre ideal; sĕ nu fi rĕmas pĕtruns de nemernicia omenéscă şi de conscienţa imperiuluĭ unor forţe maĭ presus de orizonul sciinţeĭ umane. Se întrébă mulţĭ: óre ce póte fi motivul, că ideile acestuĭ bărbat, lumea luĭ spirituală difer total de ideile şi lumea sufletéscă a multor savanţĭ, a multor filosofĭ? De ce câte-o singură pagină a luĭ te inspiră maĭ adênc decât multe buiguielĭ bolnăviciόse ale poeţilor? Rĕspunsul e simplu: E un mediu intuitiv! Ca esplicare póte servi manifestaţia unuĭ spirit, care a ḑis: „Nu aveţĭ idee, cât de multe medii intuitive se găsesc printre ómeniĭ cu carĭ vĕ întâlniţĭ, cu carĭ vorbiţĭ, pe carĭ îĭ vedeţĭ:“ — Graţie acestor disposiţiĭ mediumistice pronunţate, Flammarion îşĭ póte manifesta cunoscinţele în deplina luĭ putere sugestivă.

Din tinereţe îl preocupa tema „forţelor necunoscute psichice“ şi până în ḑiua de astăḑĭ se interesézá asiduŭ de studiarea lor — alăturea de studiile astronomice. Mai aniĭ trecuţĭ publică scrierea *„Probleme psichice şi Necunoscutul“*, scriere îmbrăţişând esclusiv manifestărĭ telepatice.

Inainte de a tipări scrierea, Flammarion distribuise un cestionar, în care ruga pe cetitorĭ sĕ-i rĕspundă, în scris, la următórele întrebărĭ:

1) Avut'au vre-odată, în stare de *veghiare conscientă*, acel sentiment *precis*, că vĕd séu aud séu îĭ atinge *fiinţă omenéscă*, fără ca sĕ pótă scĭ cu certitudine causa apariţiunii?

2) Nu concorda simţirea cu ceva casurĭ de mórte?

La cestionar adause observarea, că în casul, când cetitorul nu va fi avut astfel de simţirĭ, sĕ fie scurt: „Nu“. Şi subscrierea.

Resultatul fu frapant.

Valurĭ de scrisorĭ şi cărţĭ postale sĕ năruiau asupra luĭ din tóte părţile lumiĭ. Cam doue miĭ de scrisorĭ! O treime rĕspundea cu „Nu.“ Doue treimĭ rĕspundeau cu „Da“. Şi corespondenţiĭ espuneau pe larg séu pe scurt ceea-ce li-s'a întêmplat, ceea-ce au esperiat. Intre aceste esperienţe, fórte multe eraŭ esagerate, altele banale, altele neverosimile. In decursul uneĭ anchete rigurόse s'a eliminat tot ce nu a susţinut critica, tot ce nu oferia suficentă garanţă de încredere. A rĕmas decĭ un rest bine discernut, preţios şi în multe detaliĭ frapant. Lectura luĭ oferă o adevĕrată hrană sufletéscă. Alăturea cu „Dieu dans la nature“, — „La pluralité des mondes habités“ — se póte ceti şi acest „L'Inconnu“ până şi în bisericĭ, în locul cărţilor de rugăciunĭ*).

Acest ziel, de a lărgi orizonul vederiĭ în mod sincer şi loial, caracterisézá fericit pe Flammarion, câtă vreme ţinem sémă că sciinţa de aḑĭ scapă din vedere problemele cele mai grandióse, în carĭ se termină orĭ-ce ram al cunoscinţelor omenescĭ. Avem biologĭ, carĭ cunosc toţĭ parasiţiĭ în modul lor de viaţă, în metamorfosele lor, dér carĭ amuţesc la orĭ-ce întrebare când e vorba despre viaţa în sine. Avem chimiştĭ, carĭ cunosc „tóte elementele“ în proprietăţile lor chimice, dér carĭ nu se pot avênta peste aceste cunoscinţe fórte „elementare“. Avem astronomĭ, carĭ determină cu eleganţă orbita de mişcare

[1] Fragment din „Hades“ studiĭ de filosofie spiritistă.

*) Părerea acésta a autoruluĭ se impotrivesce regulelor bisericescĭ, carĭ nu admit a se citi în bisericĭ, de cât cărţĭ aprobate de archiereĭ. — Red.

o óră și jumĕtate. Regele României eră îmbrăcat în uniforma de colonel a regimentului sĕu austro-ungar.

După órele 8 séra, regele Carol cu suita sa plecà la Gries, la villa prințesei Gisella a Bavariei, unde a fost invitat dimpreună cu împĕratul, tata prințesei, la un ceaiu. Au mai fost invitați: prințul George al Bavariei, Archiducesa Maria Valeria, mareșalul curții prințul Liechtenstein, adjutanții împĕr. Paar și Dietrichstein, ambasadorul conte Szecsen cu soția, contesa Szecheny, ambasadorul de Pasetti cu soția, prințesa Taxis, FZM. Beck, contele Bellegarde și suitele. După ceaiu a dat un concert renumitul cuartet Bachrich jun.

Regele Carol a dăruit directorului de teatru I. Wild un ac de cravată superb cu monogramul sĕu în briliante. Lui Alex. Girardi i-a conferit medalia Bene merenti cl. I. D-nei Gusti Wittels i-a dat o broșă de aur cu diamante.

In 6 Aug. la 10 óre a. m. regele Carol a plecat la locul de cură Gastein.

Afacerea Kossuth-Iancu.

Din *Arad* ni-se scrie cu data de 5 August:

Printre advocații neromânĭ circulă, pentru subscriere, o arătare la Camera advocațială, prin care se cere maximul pedepsei pentru d-l Dr. *Ștefan C. Pop*, care, se dice în arătare, a calomniat pe eroul națiunei maghiare, pe Kossuth Lajos. Pedépsa se cere pe basa aliniei a doua a §-ului 68 din articolul de lege XXXIV din 1874.

Societatea „Kossuth“ a ținut aséră adunare pentru a lua posiție contra d-lui Pop. Diarele provócă massele ca sĕ demonstreze contra d-lui Pop, pe care îl îngrămădesc cu grațiositățile lor specifice.

Firma advocațială dela pórta casei d-lui Pop *a fost mânjită.*

Absența mangriștilor în frunte cu însu-șĭ președintele clubului român comitatens, d-l Veliciu, dela congregația de Vinerĭ, e viu comentată aicĭ chiar și în unele cercurĭ strĕine.

* * *

Energia bărbătéscă a d-lui Dr. *Ștefan C. Pop*, manifestată în congregația comitatului Arad, a stêrnit ura șoviniștilor maghiarĭ și mai ales a celor nemaghiarĭ.

Diarele șoviniste sunt pline de articole fulgerătóre, din carĭ dăm vre-o câte-va specimene.

„Fuggetlen Magyarország“ după-ce descrie decursul adunării din Arad îșĭ continuă articolul sĕu întitulat:

„Trebue bătut“ așa: „Ne mirăm de marea răbdare a membrilor congregației Aradului, cu care au ascultat până ’n capĕt pe un om neastêmpĕrat și lărmuitor, care și-a luat curajul sĕ se facă proces sfintei memorii a lui Kossuth Lajos. Ast-fel de ómenĭ nu trebue sĕ fie suferițĭ în salele congregațiilor. Ei trebuesc bătuțĭ!

„Magyar Hirlap“ scrie:

Numele apostolului libertății a venit în vecinătatea hienei libertății. In urma luminei strălucitóre se vîră întunerecul iadului. Cum, în ce fel s’au întêlnit aceste două nume, la acésta rĕspunsul îl dă nebunia unui om temerar (egy vakmerö embernek őrültsége). E lucru revoltător! Sĕ se găséscă om în acéstă țéră, care sĕ se foloséscă de numele lui Iancu, și care sĕ fie destul de temerar ca pe acest nume întunecos, care-i mișelie, pĕcat și scârbă, sĕ-l pună lângă numele lui Kossuth Lajos și sĕ pretindă, ca tot ast-fel de venerațiune sĕ se dea acestei sĕlbătăciunĭ a națiunei (nemzet duvadja) ca apostolului, eroului națiunei. Unul insultă imnul națiunei, celălalt murdăresce pe sfântul națiunei și pumnul nostru încă tot nu-i trântesce la pămênt, paciența nóstră încă tot n’are sfêrșit. Ore până când?

„Egyetértés“ „Pesti Hirlap“, diarele din Arad și din Oradea, carĭ ni-se trimit la redacție de-asemenĭ fac un sgomot, încât cugețĭ, că stă sĕ se prăpădéscă lumea.

Demonstrațiune antipatriotică în Chichinda-mare.

Décă se cântă unde-va imnul dinastiei cunoscut sub numele de *„Gott erhalte“* s’a comis „trădare de patrie“. Așa este opinia publică maghiară, agitată până la paroxism.

Un asemenea cas de tradare s’a sĕvîrșit în séra de 4 August în Chichinda-mare. Étă ce i-se raporteză unei foi din Budapesta despre cele petrecute la Chichinda:

„In grădina restaurantului Kada din acest oraș era adunat un public numĕros, care asculta capela de dame. La o masă ședea Korn Arthur și aderenții lui: I. Lerner, zaraf, Krumenecker, fabricant de cărămidă, Wetzl, comerciant de pielărie, Kordesch, sergent major de husarĭ. La o altă masă: Dr. Jaksiky, advocat, Majinszky, consilier comunal, Nedomacsky, interpret la tribunal, Dr. Zamerovits, candidat de advocat și Radovits, comerciant (Sêrbĭ).

După medul nopții Korn și tovarășii sĕĭ au ordonat musicei sĕ cânte *„Gott erhalte“*. Musica a cântat acest imn de trei orĭ. Nemții dela masa lui Korn și Sêrbii de la cea-laltă masă s’au ridicat în picióre, și-au descoperit capetele și îmbrățișându-se au cântat cu musica strigând ca în delir: Hoch și Jivio (Infiorător!! — Culeg).

Abia s’a terminat acésta și societatea maghiară, care era de față încă nu se reculese bine de gróza „scandalului“, când grupul Sîrbilor, între carĭ cel mai gălăgios era domnul consilier, au ordonat sĕ li-se cânte *imnul sêrbesc*, care s’a și cântat de trei-orĭ, ér Nemții strigau *„Jivio“*, urlau, aplaudau și demonstrau împreună cu Sêrbii contra Maghiarilor.

La o masă ședea Vogel (sic) Dezsö, solgăbirĕu și Szávits, solgăbirĕu pensionar, carĭ și-au dat espresiune indignării prin aceea, că au ordonat sĕ se cânte „Mégis hunczut a Német“. („Orĭ ce-ai dice, totu-șĭ Neamțul e pungaș“), care s’a cântat de trei-orĭ, ér Szavits, care de și Sêrb de origine, e bun și entusiast „patriot“ era cât pe aci sĕ-i tragă nisce palme lui Korn.

Sêrbii au început sĕ înjure și sĕ amenințe și iritația era așa de mare, încât a trebuit sĕ intervină vice-căpitanul de poliție I. Vlahovics.

Iritația e mare în oraș chiar și printre Sêrbii patrioticĭ, cărora le e rușine, că s’au aflat Sêrbĭ carĭ sĕ se întovărășéscă cu derbedei de pănura lui Korn.

Un Sêrb a declarat:

Impertinență ne mai audită! Décă asemenea lucrurĭ se vor tolera și mai departe în Ungaria, ca sĕ scuipe în față pe Maghiarĭ, atuncĭ îi va fi rușine omului a-se mărturisi de Maghiar.

In oraș nu se vorbesce numai de acest scandal și mulțĭ regretă, că lui Korn nu i-au tras o bătaie. Nicĭ nu va fi pace, până nu-i vor trage o bătaie sdravănă.

Étă cu ce-șĭ umplu foile șoviniste colónele!

SCIRILE DILEI.

— 25 Iulie.

Intêlnirea împĕratului german cu Țarul. Din Reval se depeșéză, că în diua de 5 August la órele 3 p. m. împĕratul Niculae a sosit acolo cu vaporul „Standard“, însoțit de marele duce Alexă și de o mare suită. Ministrul de esterne Lamsdorff, guvernatorul Estland și autoritățile l’au așteptat în port. Primarul oferì Țarului pe o tavă prețiósa pâne și sare. Din port Țarul s’a dus la catedrală, unde fù așteptat de cler. De aicĭ s’a dus la palatul guvernatorului, unde i-s’au presentat deputațiunile. Țarul a visitat după aceea casa cavalerilor de Estland, monumentul Russalka, casa lui Petru cel mare și clubul marinei. Mai multe reuniunĭ de cântărĭ s’au presentat Țarului, esecutând câte-va cântece. La órele 6 Suveranul s’a întors pe bordul vaporului „Standard“, unde a fost dineu, la care pe lângă comandanții vaselor rusescĭ, a fost invitat și atașatul de marină german Schimmelmann.

Despărțĕmêntul Sătmar-Ugocia al „Asociațiunei pentru literatura română și cultura poporului român“ îșĭ va ținé adunarea generală *la 10 August 1902*, în comuna Turț, după terminarea sf. liturghii. Programul adunărei: 1) Cuvêntul de deschidere. 2) Raportul secretarului despre activitatea despărțĕmêntului. 3) Raportul casierului despre starea cassei. 4) Alegerea a două comisiunĭ, pentru censurarea raportelor de sub 2 și 3. 5) Disertațiune: „Desvoltarea spiritului de economie în viața poporului“. 6) Alegerea a 2 membrii pentru adunarea gen. a „Asociațiunei“. 7) Fixarea locului adunării viitóre. 8) Incasarea taxelor și înscrierea membrilor noi. 9) Eventuale propunerĭ. 10) Inchiderea ședinței. Membrii despărțĕmêntului și toțĭ amicii culturei poporului român sunt invitațĭ cu tótă onórea la acésta adunare. Moftinul Mic, la 20 Iulie 1902. George *Șuta*, director, Dr. Vasile *Lucaciu*, secretar.

Din incidentul acestei adunărĭ parochul din Turț d-l Ioan Pop invită pe toțĭ participanții adunărei la petrecerea de vară, ce se va da în casele parochiale. Părintele Pop va da tuturor óspeților mâncare și beutură. La gara *Halmi* se află trăsurĭ la sosirea fie cărui tren.

Internat pentru elevii sĕcui din România. Societatea sĕcuiéscă din Săcele, în ultima sa ședință a hotărît sĕ céră de la guvernul ungar înființarea unui internat pe lângă școla primară de stat înființată anul trecut în Predeal. Scopul școlei și a internatului este de a preserva pe copiiĭ muncitorilor sĕcui din Azuga, Bușteni și Sinaia în limba lor maghiară.

Lupta contra congregațiilor. Deputatul Gayraud s’a dus la Landerneau, de unde se va duce la Plondaniel, St. Meine și Le Folgoet, ca sĕ încerce a influința poporul, de a nu mai face resistență esecutării ordinelor de închidere. In Landerneau s’a făcut o aglomerație enormă în fața mănăstirei călugărițelor. In Cruet nisce femei s’au năpustit asupra comisarului de poliție, care voia sĕ procedeze la închiderea școlei, l’au trântit la pămênt și l’au bătut. — Deputații Berger și Cochain și academicianĭ Rousse, Cailletet, Leroy, Beaulieu și Picot au lansat un apel, invitând pe toțĭ amicii instrucțiunei sĕ împedece cu tóte mijlócele legale, ca instrucția sĕ devină monopolul unui singur partid.

Goluchowsky la Loubet. Din Paris se scrie, că ministrul de esterne austro-ungar, Goluchowsky, va merge în curênd la Paris, unde va fi primit de președintele Loubet și va conferi și cu ministrul de esterne Delcassé.

Mișcarea populației în Ungaria pe luna Iunie. S’au născut 58,029 copii vii, 1,192 morțĭ. Numĕrul deceselor 39,539. Sporul natural 18,490. Dintre comitate sporul cel mai mare a fost în comitatul Ugocia și Solnoc-Dobîka. Situația cea mai nefavorabilă în privința acésta a fost în Sĕcuime. In comitatele Brașov, Ciuc, Treiscaune, precum și în orașele 5 Bisericĭ, Sătmariu, Arad, Timișóra, Panciova și Clușiŭ numĕrul deceselor a fost mai mare de cât al nascerilor.

---

a cutărei planete solare, dér carĭ sunt grozav de mărginițĭ când vine vorba despre habitabilitatea lumilor cerescĭ. Avem filosofĭ, carĭ tótă viéța se céртă pentru câte un pasagiŭ din textul lui Platon séu Aristotel. Mĕsurăm și judecăm lucrurĭ spirituale după mĕsuri și concepții sensuale, estrem de ânguste și negăm esistența a tot ce nu se potrivesce cu clișeul nostru; negăm esistența a tot ce nu vedem și nu vrem sĕ scim că în Univers domnesce, Invisibilul. Egoismul este marele regulator al acțiunilor umane și al ómenilor „culțĭ“ mai mult decât al „bieților“ țeranĭ. Forța priméză dreptul. Popórele stau înarmate până în dințĭ. — Văpaia sacră a iubirei curate, a credinței, a speranței și a propășirei spre bine, spre armonie, spre umanitate: tot atâtea manifestărĭ și inspirații ale unei lumĭ spirituale superióre — sunt înnăbușite de realitatea crudă a egoismului exsecrabil.

Cu tóte acesta, numai văpaia acelor manifestărĭ e în stare sĕ ne întrețină viața. Numai în lumina lor apare rostul adevĕrat al sciințelor.

Flammarion e convins de forța acestei luminĭ și pe fie-ce pagină accentuéză marea ei importanță. Pe fie-ce pagină accentuéză, că lumea visibilă e *aparență, fenomen: invisibilul dominéză pretutindenĭ.* Atomii corpurilor, forța de atracție dintre ei, este invisibilă; forța de atracție dintre corpurile cerescĭ este invisibilă; forța de atracție dintre două inimĭ, carĭ se iubesc este invisibilă. Dér ce lanțurĭ materiale le-ar puté suplini?

Tot atât de adesea ne face atențĭ și asupra Infiinitului cu tóte consecuențele sale.

„Infinit! Univers! — esclamă dênsul. Astronomia modernă în astea ne cufundă, în astea ne înécă. Care este mĕsura lor corĕspundĕtóre? Décă am sbura cu iuțéla luminei, ni-ar trebui milióne de anĭ pentru a ajunge la acele lumĭ depărtate, carĭ lucesc vederii nóstre. Dér ajungênd aicĭ, la adecă nu am ajuns departe, nu ni-am apropiat cu nicĭ un pas de limita spațiului ceresc; spațiul ceresc nu se termină nicăirĭ; infinitul nu are mĕsură și pretutindenĭ, în tóte direcțiile, numĕrul lumilor e atât de colosal, sorii atât de mulțĭ, încât espunênd mai îndelungat placa fotografică — la urma urmelor s’ar acoperi cu puncte albe, adunându-se, concentrându-se, ar forma un singur firmament alb.—

„Ér noi trăim in care-va din lumile fără numĕr, în una din cele mai neînsemnate; în care-va punct al Universului infinit, pe care-l lumineză un Sóre din cei fără de numĕr; sub firmamentul nostru îngust, care se contrage ca gogóșa viermelui de mătasă. Nu cunóscem causele, nicĭ cele mai neînsemnate; ne închipuim, că privirea nóstră pĕtrunde totul și în realitate nu vedem nimic. Suntem destul de aroganțĭ pentru a ne închipui că scim ceva; mândria ferice ne șoptesce, că dominăm natura; suntem trufașĭ de ilusia ce ne-am format’o despre realitate. Resolvăm chestiile tăindu-le de-a dreptul la mijloc. Ne dăm de materialiștĭ, fără de a bănui ce este materia; ne dăm de spiritualiștĭ, fără de a bănui ce este spiritul. Totușĭ, îndoéla sălășluesce în adêncul sufletului tuturor; o șóptă tainică ne spune din vreme în vreme, că nu suntem capabilĭ de a pricepe decât fórte puțin...“

„Ba și planeta nóstră microscopică, disparentă, ne pare fórte mare, — căcĭ am inventat particularismul, patriotismul îngust și alcătuirea diverselor grupe sociale carĭ îșĭ împărțesc pămêntul — se întemeiază esclusiv pe ascuțișul sabiei“.

„O! astronomia doresce, ca șefii popórelor, legislatorii, diplomații, politicianii, sĕ studieze și sĕ pricépă și sĕ se pĕtrundă de aspectul firmamentului ceresc. Privirea contemplativă ar fi mai utilă decât sofisteriile diplomatice. Décă ar sci, cât de microscopic este pămêntul, nu s’ar certa atât de mult pentru el. Pacea ar domni pe pămênt și economia socială ar ocupa locul nemernicului, rușinosului și distrugĕtorului fanatism militar. Partidele politice ar dispăré, omenirea s’ar ridica liberă în contemplarea Universului, în cunóscerea naturei, s’ar bucura de pacĭnicul traiŭ intelectual. — Dér nu a sosit încă vremea. Placa fotografică va cuprinde multe secrete din întinderea spațiului ceresc, până ce ochiul omenesc va observa adevĕrul, ér sciința îșĭ va forma imperiul pe globul nostru microscopic.

G. Todică.

Adunarea despărţĕmêntului Alba-Iulia al Asociaţiunei s'a ţinut în ḑiua de Sf. Ilie în localul şcólei gr. or. din acel oraş. Interesare puţină din partea publicului. Şedinţa a fost presidată de d-l protopop A. Micu, ér secretar a fost d-l advocat Rubin Patiţa. S'a ales noul comitet în persónele d-lor: protop. A. Micu preşedinte, I. Teculescu v.-preşedinte, Rubin Patiţa secretar, Dr. Marciac şi Dr. Fodor, membrii în comitet. Toţĭ ómenĭ zeloşĭ, de la carĭ se aştéptă sĕ reînvieze activitatea despărţĕmêntului. D-l proprietar Florescu într'un discurs a descris scopul Asociaţiunei, după care s'a făcut înscrierea noilor membri.

Concert în Alba-Iulia. In séra ḑilei de Sf. Ilie tînerul Nemeş de Alamor a dat un concert în Alba-Iulia. Acompaniarea a esecutat'o studentul universitar Corn. Munteanu. Cu acéstă ocasiune a debutat pentru prima óră în public şi d-şóra Elena Patiţa, care prin esecutarea câtorva piese la pian a dat dovedĭ de un frumos talent.

Scandalul din Körmend. Am adus deja scirea scandalósă despre profesorul criminal, care a abusat de nevinovatele fiinţe, carĭ îi fusese încredinţate pentru educaţie. Inimile părinţilor se cutremură, când se gândesc, că îşĭ dau copilele în vr'un institut, de unde s'ar puté întórce la căminul părintesc despoiate de candórea lor sufletéscă. Un profesor mai tînĕr, uitându-şĭ de datoriile, ce îi impune morala, — prin privirĭ impudice séu desmierdărĭ se apropie de inocentele eleve şi, décă nu vine la timp avertismentul, cine scie unde pot degenera aceste lucrurĭ. De aceea trebue sĕ fim şi noi vigilenţĭ. Dumneḑeu sĕ ferescă, sĕ nu trebuéscă sĕ semnalăm şi noi asemenea lucrurĭ din institutele *nóstre* de fete!

După cum se depeşéză din Sabaria, (Szombathely), consiliul de punere sub acusaţie a respins cererea profesorului Mocsáry, de a fi liberat din arestul preventiv. Cercetarea a dovedit tóte acusările, între carĭ şi aceea, că la o domnişóră de 15—16 anĭ se simt consecinţele criminalului abus sĕvîrşit de profesorul sĕu.

Scandalul de la Körmend urméză deja de timp îndelungat, şi décă din întêmplare un părinte n'ar fi surprins pe fiică-sa scriind profesorului sĕu o scrisóre de amor, scandalósă, pe care nicĭ nu o putem reproduce, póte ar mai fi continuat. Intre advocaţii din Sabaria nu s'a aflat nicĭ unul, care sĕ fi luat asupra sa apărarea bestialului profesor, aşa că camera advocaţilor a trebuit sĕ-i numéscă apărător din oficiu.

Un eunuch al Sultanului în Ungaria. Ḑilele acestea a sosit la Zombor pe jos un călĕtor interesant, un eunuch veritabil al Sultanului, care a scăpat cu fuga din harem şi acuma merge spre casă în Dalmaţia. Numele eunuchului e Iosif Grubicĭ Petricevicĭ şi e născut la 1860. Părinţii l'au dat pe cariera preoţéscă şi la 1878 era teolog catolic. Atuncĭ, cu ocasiunea ocupaţiei bosniace, a luat parte la rĕsboiu ca voluntar cu mai mulţĭ tovarăşĭ. Cu ocasiunea unei ciocnirĭ, Turcii l'au făcut prisonier şi l'au transportat cu alţĭ 14 soţĭ la Constantinopol. Intre aceştia erau 4 profesorĭ, mai mulţĭ teologĭ şi un student universitar. Turcii au făcut din ei eunucĭ. Mai mulţĭ inşĭ au murit în urma operaţiei. Petricevicĭ a ajuns în haremul Sultanului, de unde mereu se gândia, cum sĕ scape. Anul acesta în nóptea de Pascile orientale a sărit din etajul al treilea al haremului în mare, de unde a înotat la mal. De atuncĭ a venit pe jos până aicĭ. Primăria l'a cinstit şi l'a lăsat sĕ mérgă mai departe acasă.

Representaţiunĭ kinematografice. In grădina restaurantului de la „Casa de tir“ avurăm aséră ocasie a ne delecta în representaţiunile kinematografice ale inginerului Schassmann, carĭ au fost cele mai reuşite din câte am vĕḑut până acuma. Un public numĕros a asistat la aceste representaţii, esprimându-şĭ mulţumirea prin furtunóse aplause. Intre diferitele scene şi tablourĭ cea mai reuşită a fost incendiul din Londra, representat cu detailurĭ frapante. Un frumos tablou a fost şi „Familia regală română“ împreună cu óspeţii sĕi, Majestatea Sa Monarchul nostru. Inscripţiile, ce anunţă fie-care scenă séu tablou sunt în limba germană şi maghiară. D-l Schassmann a promis, că la representaţiile, ce urméză va da şi inscripţii *românescĭ.* Representaţiile se vor repeta în fie-care seră. Intrarea 30 cr. Restaurantul Schmidt ofere mâncărĭ şi beuturĭ escelente.

Ce e bun, nu e scump. Se atrage atenţiunea on. public strĕin, că la cumpĕrăturile ce le face, sĕ aibă în vedere firma *M. L. Laszló succesor Iuliu Popp*, têrgu Inului 29. Piaţa Francisc Iosif, unde se vînd cu preţurĭ reduse toţĭ articulii de seson.

Academia Română.

Concursurĭ pentru premii.

1902.

Urmare.

B. Premii pentru lucrărĭ puse la concurs cu subiecte date.

VIII. *Premiul Statului Lazăr*, de 5.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1903 celei mai bune lucrărĭ scrise în limba română asupra următorului subiect:

„Studiul vinurilor din România din punctul de vedere economic şi al compositiunii lor chimice“. — (Decis. 8 Aprilie 1897).

Terminul presentării manuscriptelor la concurs este până la 1 Septemvrie 1902.

IX. *Premiul Adamachi,* de 5.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1903 celei mai bune lucrărĭ scrise în limba română asupra următorului subiect:

„Alcoolismul în România“. — (Decis. 24 Martie 1898).

Terminul presentării manuscriptelor la concurs este până la 1 Septemvrie 1902.

X. *Premiul Neuschotz*, de 2.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1903 celei mai bune lucrărĭ scrise în limba română asupra următorului subiect:

„Expunerea finanţelor Statului român de la 1859 până la 1902, cu o introducere asupra finanţelor Domniilor Regulamentare“. — (Decis. 12 Martie 1898.)

Terminul presentării manuscriptelor la concurs este până la 1 Septemvrie 1902.

XI. *Premiul Alexandru Ioan Cuza*, de 10.000 lei, dimpreună cu procentele acestei sume de la 1891 până la acordarea premiului, se va decerne în sesiunea generală din anul 1904 celei mai bune lucrărĭ scrise în limba română asupra următorului subiect:

„Istoria Românilor de la Aurelian până la fundarea Principatelor“. — (Decis. 5 Aprilie 1900).

XII. *Premiul Statului Eliade-Radulescu*, de 5.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1904 celei mai bune lucrărĭ scrise în limba română asupra următorului subiect:

„Epoca lui Mateiŭ Basarab şi Vasile Lupu“. — (Decis. 12 Aprilie 1899).

Terminul presentării manusctiptelor la concurs este până la 1 Septemvrie 1903.

XIII. *Premiul Adamachĭ*, de 5.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1904 celei mai bune lucrărĭ scrise în limba română asupra următorului subiect:

„Istoria poesiei lirice la Românĭ până la Alecsandrĭ“. — (Decis. 7 Aprilie 1899).

Terminul presentării manuscriptelor la concurs este până la 1 Septemvrie 1903.

XIV. *Premiul Alexandru Bodescu*, de de 1.500 lei, dimpreună cu 1.000 lei dăruiţĭ de d-l Ioan Kalinderu, se va decerne în sesiunea generală din anul 1904 celei mai bune lucrărĭ scrise în limba română asupra următorului subiect:

„Monografia economică, statistică şi socială a unei comune rurale din România *şi a unei comune rurale românescĭ de peste graniţă.*“

Monografia situaţiunii economice a câte trei familii de ţĕran, fruntaş, mijlocaş şi codaş, luate din cele două comune, în total şése familii. — (Decis. 13 Aprilie 1899).

Terminul presentării manuscriptelor la concurs este până la 1 Septemvrie 1903.

XV. *Premiul statului Lazăr*, de 5.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1905 celei mai bune lucrărĭ scrise în limba română asupra următorului suciect:

„Starea economică şi socială a României actuale“. — (Decis. 3 Aprilie 1900).

Terminul presentării manuscriptelor la concurs este până la 1 Septemvrie 1904.

XVI. *Premiul Adamachi*, de 5.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1905 celei mai bune lucrărĭ scrise în limba română asupra următorului subiect:

„Poporul român din Ungaria şi Transilvania de la începutul secolului XVIII încóce“. — (Decis. 25 Martie 1900).

Scrierea va cuprinde:

1. Starea morală, juridică şi economică a poporului român de la începutul secolului XVIII încóce. Faptele carĭ au avut cea mai mare înrîurire asupra desvoltării culturale a poporului român în decursul acelui secol.

2. Mişcările etnice, politice şi sociale ale Românilor din Ungaria şi Transilvania înainte şi după reformele lui Iosif II.

3. Scopurile urmărite de maghiarĭ până la 1848. Normele şi tendinţele administrative imperialiste; vieţa religiósă, intelectuală şi economică a Românilor până la 1848.

4. Epoca de la 1848 până la 1866. Incercările de înţelegere între Maghiarĭ şi Românĭ. Luptele dintre aceste două popóre. Mĕsurile luate de guvernul absolutist. Reforme în legislaţiune şi administraţiune. Reorganisarea bisericii române de către Şaguna pe base nouĕ. Desvoltarea culturală a Românilor.

5. Infiinţarea regimului dualist. Promisiunile făcute Românilor. Legile naţionalităţilor. Desfiinţarea autonomiei Transilvaniei. Regimul dualismului. Starea Românilor sub acest dualism.

Terminul presentării manuscriptelor la concurs este până la 1 Septemvrie 1904.

(Va urma.)

Economie.

Recolta şi esportul (în România),

Cetim în nóua revistă economică „Bursa“ din Bucurescĭ*) următórele privitor la recolta şi esportul în România:

Incă odată s'a dovedit marea fertilitate şi bogăţie a solului nostru destinat cultivărei cerealelor. Anul acesta fiind timpul favorabil, producţia grâului şi cantitatea şi calitatea — dér mai ales calitatea — este strălucită. Pe moşiile marĭ, şi orĭ unde s'a întrebuinţat o seminţă bună şi s'a făcut o cultură ceva-ceva mai îngrijită, rendementul e de 25 de hectolitri la hectar, pe alocurea de 30 şi chiar de 35 hectolitri.

Cele mai slabe calităţĭ dau o greutate de 79—80 chilograme la hectolitru, multe dau 81—82, şi se găsesc destule chiar de 83 de chilograme. Mostrele pe care le-am vĕḑut, sunt de o frumseţe rară. E destul sĕ spunem, că anul trecut în Franţa, care a început a se prenumera printre ţĕrile agricole seriόse, media greutăţii grâului a fost de 77 chilograme şi s'a considerat ca satisfăcĕtóre.

Astfel cum se presintă în anul acesta majoritatea moşiilor nóstre din punctul de vedere al cantităţii şi al calităţii grâului, ele ar putea rivalisa cu succes nu numai cu moşiile bine cultivate din strĕinătate, dér chiar cu fermele model ale Apusului, cu deosebirea că la noi nu se întrebuinţéză mai nicĭ unul din mijlócele culturei moderne.

Calitatea grâului nostru din ăst an se póte ḑice că e perfectă, că e ideală. E probabil că el va fi în special căutat în anul de faţă, pentru producţia făinei de lux din strĕinătate de către morile cele marĭ, atât e de frumos la vedere, de greu, de curat şi de bogat în gluten.

Din nenorocire însĕ preţurile sunt slabe. Ele variéză între 10.50—13 lei suta de chilograme, după calitate şi depărtarea de şchele. Pricina acestor preţurĭ scăḑute nu trebue căutată numai decât pe pieţele marĭ ale lumei. In adevĕr, chiar décă preţul de 19 lei suta de chilograme la Anvers şi de 21 de lei la Marsilia ar putea fi considerat ca slab pentru producĕtorii de acolo; pentru noi, décă s'ar scădea din acest preţ numai diferenţa resonabilă a transportului până pe pieţele marĭ şi diferenţa tot resonabilă a curtagiului, ar fi fórte avantagios restul de 15—16 lei suta de chilograme ce ne-ar rĕmâne neto, e mai mult decât avantagios — strălucit!

Când agricultorii noştri ar putea vinde cu acest preţ calităţile de frunte, şi pe cele-lalte în proporţie, în scurtă vreme, fără vorbă multă şi fără protecţia statului, am ajunge sĕ avem o agricultură model în lume, cu tóte perfecţionările posibile, — căcĭ nimic nu deştéptă mai mult mintea şi nu îmboldeşte energia producĕtorului ca remuneraţia seriósă a muncei sale şi încă odată, — 15—16 lei suta de chilograme de grâu ar echivala pentru agricultorii noştri cu un câştig strălucit.

Insĕ aşa cum e organisat transportul cerealelor între Orientul şi Apusul Europei şi aşa cum stă curtagiul la noi, nu putem spera nicĭ-odată un preţ mai mare pentru grîul bun, în anii bunĭ, decât de 12 lei suta de chilograme, în mediu.

Ce e de făcut? — întrébă mai departe autorul articolului d-l I. Teodorescu — sĕ fie óre iremediabilă acésta nenorocită stare de lucrurĭ, care e aprópe singura causă, orĭ-ce s'ar ḑice, a neprogresării agriculturei nóstre? Noi credem, că nu. Un leac esistă şi acest leac nu trebue sĕ-l căutăm decât în *transformarea grâului pe loc în făină, amidon şi paste alimentare şi esportarea lui în strĕinătate sub aceste forme,* în special sub forma făinei.

...Grâul nostru, lucrat cu îngrijire şi cu mijlócele morăritului modern, dă o făină faţă de care nu póte sta nicĭ una.

Ideia nu e nóuă — dér nu suntem pregătiţĭ pentru aşa ceva... Avem numai o singură móră mare modernă, care lucră mai mult pentru consumaţia internă...

...„Décă la Galaţĭ, Brăila şi Constanţa am avé morĭ marĭ, perfect utilate şi cu capitalurĭ suficiente, ne-ar rĕmânea în pungă cel puţin jumĕtate din diferenţa preţului de aḑĭ al grâului între pieţele nóstre şi cele occidentale, adecă anual, în mediu, 40—50 *de milióne* peste ce încasăm cu sistemul de export în vigóre. Aplicaţĭ aceste milióne anual la îmbunătăţirea agriculturei şi vedeţĭ ce ar ieşi!....

...Étă o chestiune, care ar trebui sĕ atragă atenţia şi sĕ deştepte interesul cel mai viu al statului român şi al agricultorilor noştri...

*) „Bursa“, revistă sĕptĕmânală, economică, financiară, comercială şi industrială, apare în Bucurescĭ dela 1 August. st. n. în mai multe limbĭ (română, germană, englesă, francesă etc.). Abonamentul pentru România 20 Lei, pentru streinătate 40 Lei anual.

ULTIME SCIRI.

Londra, 7 August. In cercurile diplomatice de aicĭ se susţine, că întîlnirea celor doi împĕraţĭ ar avé de scop pregătirea unei reducerĭ a armatelor permanente. Ultima ţîntă a proiectului ţarului ar fi sĕ facă imposibil un rĕsboiŭ între statele europene.

Roma, 7 August. Aicĭ se susţine, că unicul scop al întêlnirei împĕraţilor ar fi o înţelegere asupra revisuirei tratatului de Berlin, pe care o reclamă mai ales principele Nichita susţinut de ginerele sĕu, regele Victor Emanuel.

Besançon, 7 August. Călugăriţele au fost scóse şi aicĭ cu forţa din şcólă.

POSTA REDACŢIUNEI.

Alexandru. — Subpădure. Mulţumirĭ! Când ne autorisezĭ sĕ publicăm scirea îmbucurătóre, ce am audit-o ḑilele acestea?

Iosif — Buziaş. De ce tacĭ? De atâtea sĕptĕmânĭ n'ai putut culege ceva impresii, sĕ ni-le trimiţĭ spre publicare?

G. O. T. Mulţumim. Le vom citi şi décă vor fi bune, le vom da loc.

Sosiţĭ în Braşov.

Pe ḑiua de 6 August 1902.

H. Pomul verde: Morier, Pesta; Dejan Rîşnov: Klein, Pesta, Albrich, Sibiiŭ; Căpitan Nuţescu. Predeal: D-na Rottak, Primasenz; Chrisenghy, Zăgănescu, Penescu, Bucurescĭ.

H. Europa: Nagy, Pilat, Keppich, Bucurescĭ: Roman, Brăila; Robescu Sinaia; Stanek, Bozen; D-na Bányai, Zombor; Pfeiffer, Esseg; Mandelbrod, Lemberg; D-na Polereszky, D-na Kuss, Eger; Plathy, Ungvar; Deutsch, Finály, Pesta; Brüll, Viena.

H. Coróna: Landau, Craiova; Kohn, ḑiarist (!) Bucurescĭ.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Dela „Tipografia A. Mureşianu" din Braşov,

se pot procura următórele cărţĭ:

(La cărţile aicĭ inşirate este a se mai adauge pe lângă portul postal arătat, încă 25 banĭ pentru recomandaţie.)

Cărţĭ de rugăciunĭ şi predicĭ.

Anghira Mântuirei, cărticică de rugăciunĭ şi de cântărĭ pentru mângăerea sufletéscă *Ediţ. IV. corectată.* Gherla. Preţul unui es. în păreţĭ tarĭ coloraţĭ 70 banĭ. (+ 10 b. porto.)

Mărgăritarul Sufletului, carte de rugăciunĭ şi cântărĭ, întocmită pentru tóte trebuinţele vieţii. *Ediţiunea IV.* Gherla. Conţine peste 343 pag. Legată costă 1 cor. (+ 10 b. porto).

Micul mărgăritar sufletesc, cărticică de rugăciunĭ şi cântărĭ, întocmită mai ales pentru copiiĭ mai mărişorĭ. Legată costă 44 banĭ (+ 5 b. porto).

Carte de rugăciunĭ, cererĭ şi laude întru onórea Preacuratei Fecióre Maria pentru folosul şi mângăiarea sufletelor. Preţul legat 40 banĭ (+ 5 b. porto).

Cuvêntărĭ bisericescĭ scrise de Ioan Papiu Tom. III Preţ. 3 cor. pl. 20 b.

Cuvêntărĭ bisericescĭ de *Ioan Papiu*: tomul I, III şi IV cuprinde cuvêntărĭ bisericescĭ acomodate pentru orĭ-ce timp; şi pentru tóte sërbătorile de peste an. Pe lângă predicĭ, se mai află în text câte-o instructivă notiţă istorică privitóre la însemnătatea diferitelor sërbătorĭ. Fiă-care tom separat costă 3 cor (pl. 10 b. porto)

Predicĭ pe tóte Duminecile şi sërbătorile de peste an, Vol. I. de *Em Elefterescu*, cunoscut atât de bine în cercurile românescĭ din numërós-le sale scrierĭ. Are 250 pag. Preţul cor. 3 (+ 20 b por.)

Predicĭ pentru Duminecile de peste an, compuse după catechismul lui Decharbe, de *V. Christe*. Conţine predicĭ dela Dumineca XI după Rosalii până la Dumineca Vameşului. Preţul cor. 1.60 (prin postă cor. 1.70.)

Cuvêntărĭ funebrali şi iertaţiuni pentru diferite cause de mórte, de Ioan Papiu Preţ. 3 cor. pl. 30 b.

Cuvêntărĭ bisericesci pre serbătorile de preste an scrise de Ioan Papiu. Preţ. 3 cor. pl. 30 b. porto.

Cuvêntărĭ funebrale şi iertăciunĭ pentru diferite casurĭ de mórte, întocmite de *Ioan Papiu*. Conţin vre-o 400 pag. Preţul 3 coróne (+ 20 b. porto.)

Mama sfântului Augustin de Emil Bougaud, traducere de Salba. Editura d-lui prof. Dr. E *Dăianu*. Tipografia archidecesană din Blaşiŭ. Cartea are 31 cóle de tipar (500 pagini) şi este fructul ostenelelor unor labor osĭ studenţĭ in teologie dela universitatea din Budapesta Cuvêntu „Salba" ne reamintesce societatea literară cu acelaşĭ nume a teologilor din seminarul din sfintaţ „S-ta Barbara" din Viena, căreĭ societăţĭ îi mulţumim publicarea Fabiolei şi a uneĭ părţĭ din catechismul cel mare al luĭ Deharbe. Traducĕtorii ne ofer o lectură edificătóre în stil îngrijit, tiparul curat, hârtia bună. Preţul unuĭ esemplar legat elegant în pânză este 4 corόne (+ 30 b porto) Un esemplar broşat 3 corόne (+ 30 b porto)

Cursul la bursa din Viena.

Din 6 August n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	121.30
Renta de corόne ung. 4% . . .	98.—
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	119.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%.	100
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	118.80
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.60
Bonurĭ rurale croate-slavone . . .	98 —
Impr. ung. cu premii	204.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin .	163 50
Renta de argint austr.	101.20
Renta de hârtie austr.	101.70
Renta de aur austr.	121.55
Losurĭ din 1860.	152.40
Acţii de-ale Băncei austro-ungară .	15.96
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	731.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit .	687.—
Napoleondorĭ	19 08
Mărcĭ imperiale germane . . .	117 02½
London vista	239.75
Paris vista	95.20
Rente austr. 4% de corόne . .	99 90
Note italiene.	94 10

Cursul pieţei Braşov.

Din 7 August n. 1902.

Bancnot rom.	Cump.	18.90	Vênd.	18.94
Argint român.	„	18.80	„	18.88
Napoleond'orĭ.	„	19.04	„	19.07
Galbenĭ	„	11.20	„	10.30
Ruble Rusescĭ	„	2.54	„	—.—
Mărcĭ germane	„	117.25	„	—.—
Lire turcescĭ	„	21.40	„	21.50
Scris fonc. Albina 5%		101,—	„	102.—

449 — 1902
vegrh szám.

ARVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a brassói kir. törvszék 1901 2580 sz. végzése következtében, Dr Motok Miklós ügyvéd által képviselt Furnica fogarasi tak.-pénztár javára voilai Serbán Alexandru s társai ellen 1107 kor. s jár. erejéig 1902 évi Április hó 17-én foganatositott kielégitési végrehajtás utján felül foglalt és 700 korra becsült következő ingóságok u. m.: szarvas marhák, ló, szekér nyilvános árverésen elatadnak.

Mely árverésnek a fogarasi kir. járásbiróság 1902 évi V. II 292/3 sz. végzése folytán 1107 kor. tőkekövetelés, ennek 1900 évi Márczius hó 28-ik napjától járó 6% kamatai, ⅓% váltódij és eddig összesen 110 kor. 25 fillérben biroilag már megállapitott költségek erejéig Vojla községben leendő eszközlésére **1902 ik évi Augusztus hó 21-dik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megyegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881 évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet igérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Fogarason 1902 évi julius hó 26 ik napján.

Gyárfás Ferencz
kir. bir. vghjtó.

615(1—1)